

Sygn. akt II Ka 203/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO **Magdalena Dąbrowska**

Protokolant **Katarzyna Bojnicka**

przy udziale oskarżyciela posiłkowego G. Z.

po rozpoznaniu w dniu 04 lipca 2014 r.

sprawy **A. T.**

obwinionej o wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

z powodu apelacji obrońcy obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 16 kwietnia 2014r. w sprawie II W 1225/13

orzeka:

- I. uchyla zaskarżony wyrok w pkt. 1,3 i 4 ( odnośnie czynów zarzucanych obwinionej z pkt. I, II, III, IV wniosku o ukaranie )i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce
- II. utrzymuje zaskarżony wyrok w pkt. 2 ( odnośnie czynu zarzucanego obwinionej z pkt. V wniosku o ukaranie)
- III. kosztami postępowania za II instancję obciąża Skarb Państwa.

**Sygn. akt II Ka 203/14**

## UZASADNIENIE

Komenda Miejska Policji w O. skierowała wniosek o ukaranie A. T. o to że:

I. w dniu 03 grudnia 2012 roku w Pizzerii (...) w O. przy ulicy (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 3,99 zł na szkodę G. Z.

to jest o czyn z art. 119§ 1 k.w.

II. w dniu 04 grudnia 2012 roku w Pizzerii (...) w O. przy ulicy (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 5,82 zł na szkodę G. Z.

to jest o czyn z art. 119§ 1 k.w.

III. w dniu 08 grudnia 2012 roku w Pizzerii (...) w O. przy ulicy (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 80 zł na szkodę G. Z.

to jest o czyn z art. 119§ 1 k.w.

IV. w dniu 25 stycznia 2013 roku w Pizzerii (...) w O. przy ulicy (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 6,86 zł na szkodę G. Z.

to jest o czyn z art. 119§ 1 k.w.

V. w dniu 06 lutego 2013 roku w Pizzerii (...) w O. przy ulicy (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 79,57 zł na szkodę G. Z.

to jest o czyn z art. 119§ 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie II W 1225/13 uznał obwinioną A. T. za winną dokonania zarzucanych jej czynów z punktu I, II, III, IV stanowiących wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za czyny te na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. skazał ją na karę grzywny w wysokości 300 złotych; uniewinnił obwinioną A. T. od popełnienia czynu opisanego w punkcie V wniosku; zasądził od obwinionej na rzecz oskarżyciela posiłkowego G. Z. kwotę 1.000 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów udzielonej pomocy prawnej; zwolnił obwinioną z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację złożył obrońca obwinionej. Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że obwiniona jako jedyna miała dostęp do kasy, oraz że w zamiarze bezpośrednim dokonała kradzieży pieniędzy w dniach i w kwotach opisanych w sentencji, podczas gdy rzekome rozbieżności pomiędzy stanem kasy, a jej zapisami wynikały z omyłek, a do kasy dostęp mogły mieć również pozostali pracownicy.

W konkluzji obrońca obwinionej wniósł o uniewinnienie obwinionej od zarzucanych jej czynów.

#### ***Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

Apelacja obrońcy obwinionej była o tyle skuteczna, że skutkowałą uchynieniem zaskarżonego orzeczenia w zakresie punktu 1, 2 i 4 wyroku i w tym zakresie przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce. Wskazać należy, iż obrońca obwinionej jak wynika z treści apelacji zaskarżył wyrok w całości, więc należy rozumieć, że również w części dotyczącej zarzutu od którego obwiniona została uniewinniona. Jednocześnie obrońca obwinionej w treści apelacji podnosi, iż zaskarża wyrok na korzyść obwinionej co pozostaje w sprzeczności z zaskarżeniem wyroku w całości, ponieważ w części uniewinniającej wyrok jest przecież korzystny dla obwinionej.

Sąd Okręgowy w tej części uznał wyrok Sądu Rejonowego jako jak najbardziej prawidłowy. Sąd I instancji uzasadnił przyczyny uniewinnienia obwinionej od popełnienia tego czynu, w sposób logiczny i wyczerpujący. Sąd Okręgowy w całości w tym zakresie pogląd Sądu Rejonowego podzielił.

W ocenie Sądu Okręgowego jednak podobnie nie można odnieść się do ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie pozostałych zarzutów stawianych obwinionej.

Słusznie w tej części obrońca obwinionej zarzuca Sądowi I instancji błąd w ustaleniach faktycznych. Sąd Rejonowy w sposób logiczny nie uzasadnił dlaczego przyjął, iż obwiniona w dniach w których zarzucono jej popełnienie czynów działała z zamiarem bezpośrednim. Lakoniczne powołanie się na treść przepisu na stronie 8 uzasadnienia bez odniesienia się do konkretnej sytuacji tego nie uzasadnia i powoduje że Sąd II instancji miał trudności z zrozumieniem rozumowania Sądu I instancji w tym zakresie.

Podkreślić należy, iż Sąd Rejonowy w uzasadnieniu bardzo szeroko odniósł się do materiału dowodowego, odnosił się również do okoliczności które nie są przedmiotem tej sprawy. Głównym zaś zadaniem Sądu było ustalenie zamiaru obwinionej w dniach wskazanych w treści zarzutów którymi Sąd jest związany.

Tymczasem jak wynika z treści uzasadnienia, a co obrońca słusznie podnosi, Sąd Rejonowy ustala sposób działania obwinionej w ślad za oskarżycielem posiłkowym, że obwiniona nie nabijała na kasę za całość zamówienia np. zamiast dużej pizzy nabijała małą pizzę i za tylko taką odprowadzała do kasy pieniądze. Pozostaje to w sprzeczności z zarzutami

stawianymi obwinionej. Ponieważ gdyby sposób działania w obwinionej w dniach wskazanych we wniosku o ukaranie był taki to na koniec dnia kasa by się zgadzała. W tych konkretnych dniach jak wynika raportów kasowych obwiniona wykazywała niedobór w kasie. Sąd nie wytłumaczył więc gdzie istnieje zamiar kradzieży, jeżeli brak jest wykazany i obwiniona musi ze swojej kieszeni pokryć stratę.

Sam fakt nie poinformowania o brakach wynikających z treści raportu kasowego właściciela pizzerii nie może świadczyć o zamiarze obwinionej. Braki wynikały jasno z raportu nie były ukryte i właściciel i tak by się z nimi zapoznał.

Powyższe skutkowało uchYLENIEM wyroku w tym zakresie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji wnikliwie powinien przesłuchać na te okoliczności obwinioną, jeżeli nie odmówi składania wyjaśnień, a także oskarżyciela posiłkowego i jego żonę.

Sąd I instancji na zasadzie art. 442 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. może ograniczyć postępowanie dowodowe do przesłuchania wyżej wskazanych osób w pozostałym zakresie zaś poprzestać na ich ujawnieniu. Sąd powinien ustalić zamiar obwinionej popełnienia czynów jej zarzucanych. Ewentualne jej postępowanie w innych dniach nie powinno mieć wpływu na ustalenia dotyczące w przedmiotowym postępowaniu.

Jeżeli zajdzie taka potrzeba Sąd powinien sporządzić uzasadnienie w sposób odpowiadający art. 424 k.p.k., a także prawidłowo rozstrzygnąć o kosztach postępowania. Ponieważ w tej kwestii Sąd nie rozstrzygnął prawidłowo, nie orzekając o kosztach w części uniewinniającej, nadto orzekając koszty dla pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie brał pod uwagę również faktu, iż obwiniona była w części uniewinniona od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 k.p.k. w zw. z art. 109§2 k.p.w. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.